

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy:

492

Szerző:

Gáti Károly

Cím:

„SÚLYPONTI KÉRDÉS”

AVAGY: MIKORRA KÉSZÜL EL A FŐVÁROSI VIG SZÍNHÁZ?

Madách Színház

Forrás:

Mag. Szemle

1953. X. 10.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp 1952. március és 1955. szeptember.

Két dátum. Az első annak az értekezletnek időpontját jelzi, amikor a Fővárosi Tanács illetékes szervei *elhatározták*, hogy a korhadt faszerkezetű, korszerűtlen Fővárosi Vig Színházat átalakítják. Megállapodtak a beruházás összegében, megbízták a BUVATI-t a tervfeladat kidolgozásával. Akkori elképzelés szerint a színház átépítése nem egészen másfél év kell, tehát 1953 szeptemberében már újra a Lenin-körúti színházban játszhat az együttes; addig a Fővárosi Nagy Varieté dohányutcai helyiségét veszik igénybe.

A másik dátum 1955 szeptembere: mai becslés szerint ekkor fog *megnyitni* az újonnan felépített színház.

A két dátum kétféves »eltolódást« jelez. Olyan hanyagság, olyan nemtörődomség ez, amely mellett nem lehet szólanul elmentni a fel kell tenni a kérdést: mi az »eltolódás« oka, *ki a felelős?* Nyilvánvaló, hogy a felelősség valamennyi illetékes szervezetre terheli. Annál is inkább, mert — teljesen érthetetlen és helytelen elképzelésekből indulva — a Fővárosi Tanács népművelési osztálya és tervosztálya, a BUVATI, a Fővárosi Beruházási Vállalat és a Fővárosi Építő Vállalat nem tekintette »súlyponti kér-

désnek« a színház felépítését.

— Nekünk fontos, súlyponti feladataink is vannak — mondják a szervek és vállalatok vezetői, mintha a Fővárosi Vig Színház felépítése nem lenne sürgős, halaszthatatlan feladat. Vajjon csakugyan nem értik, hogy *Budapest második operettszínházáról van szó*, s ennek a színháznak kell majd ki-elégítenie a zenés műfajok, különösen pedig az operett iránt megnyilvánuló mind nagyobb érdeklődést? Arról nem is beszélve, hogy a dohányutcai Fővárosi Nagy Varieté igénybevételével — akarva-akaratlan — az artisták tömegét szorították ki a színpadról.

Utólag mindig okosabb az ember — de azt meg kell állapítani, hogy már az első tervezéssel bajok voltak. Maga a színház sem mondta meg pontosan, hogy mit akar, *állandóan új elképzelésekkel* jelentkezett. Eleinte csak két ház (Lenin-körút 31, Hársfa-utca

36) igénybevételéről volt szó, ma már ötről. Valószínű, hogy az újabb terv a helyes, de miért nem lehetett erre a *kezdetnél* gondolni? Az ilyen és hasonló ügyek persze hátráltatják az építkezést. De különösen hátráltatta — és hátráltatja ma is — az építésügyi minisztérium egyik »furcsa« intézkedése.

A lényegében új színház tervének elkészítésével mint szakértőt, Kaufmann Oszkárt bízták meg. A kitűnő mérnök foglalkoztatásához — a színház és a BUVATI nagy öröme — az építésügyi minisztérium is hozzájárult. Elvileg. Dolgozók csak Kaufmann Oszkár a BUVATI béralapjának terhére — pénzt azonban *nem* utaltak ki a számára! Sőt, 1952 novemberében *le is tiltották* külszakértői tevékenységét. Csak-hogy: a dolog természetéből fakad, hogy a munkát más *nem* tudja folytatni. Így e lehetetlen intézkedés eredménye az, hogy a tervek lassabban, meg-szakításokkal készülnek, Kaufmann pedig egyelőre fizetés nélkül dolgozik tovább, mert — mint mondta: — nem akarja cserbenhagyni a színházat... (Hadd jegyezzük itt meg, hogy nem ilyen bánásmódot érdemel az az építész, aki — a többi között — a mai Erkel Színházat is tervezte!)

Sajnos, más bajok is vannak. A Fővárosi Beruházási Vállalat nem tudja biztosítani az anyagi fedezetet, komoly *pénzhiány* mutatkozik. A Fővárosi Építő Vállalat a munkások nagy részét gyakran elvonja az építkezésről, egyáltalán nem tekint a színházé a színház mielőbbi elkészültét. Miért is tekintene? Hiszen nem »súlyponti kérdésről« van

szó, hanem »csak« egy színházról, »csak« a dolgozók fokozott kulturális igényeinek kielégítéséről!

Pedig, ha arra gondolnának, milyen szép lesz a színház! Előcsarnoka rózsaszín márványból készül, a falakat belül faburkolat veszi körül s minden helyről kitűnően lehet majd látni!

Itt az ideje, hogy az illetékes szervek *csakugyan* »súlyponti kérdésnek« tekintsék a Fővárosi Vig Színház felépítését, olyannyira, hogy az a következő színházi évadra el is készüljön.

Gáti Károly

2. — 14906/51